

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาบทบาทของผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองต่อการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผู้วิจัยจะได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองต่อการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองต่อการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามประสบการณ์การทำงานและขนาดของโรงเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองที่มีต่อการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 แตกต่างกัน

2. ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองที่มีต่อการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ ทาโร ยามาเน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 335 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือ คือ แบบสอบถามขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย โดยได้รับคำปรึกษาจากที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ ในการให้การแนะนำในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูผู้สอนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผลปรากฏว่ามีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.054 - 6.387 และ หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค ผลปรากฏว่าค่าความเชื่อมั่น .9699

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ส่งถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการ โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง นำแบบสอบถามแจกจ่ายไปยังโรงเรียน พร้อมกำหนดวันรับแบบสอบถามคืนภายใน 1 เดือน โดยส่งแบบสอบถามคืนที่โรงเรียน ถ้าปลายมาศ กรณีไม่ได้รับแบบสอบถามคืนภายในกำหนด ผู้วิจัยจะติดตามด้วยตนเอง เพื่อให้ได้แบบสอบถามคืนทั้งหมด ผลปรากฏว่าแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 335 ฉบับ เก็บรวบรวมมาได้ 335 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้นำข้อมูลที่เก็บได้ไปวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและใช้สถิติวิเคราะห์ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 การศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงหาค่าความถี่ และคำนวณหาค่าร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางแสดงจำนวนร้อยละประกอบความเรียง

4.2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองที่มีต่อการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จัดอันดับและนำเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

4.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองที่มีต่อการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยการทดสอบค่าทีของกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples t- test) เพื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างโดยกำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

4.4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองที่มีต่อการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ .05 จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของเซฟเฟ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

4.5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในแบบสอบถามตอนที่ 3 ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกันแล้วแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

สรุปผลของการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองที่มีต่อการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทบาทของผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองต่อการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดกิจกรรม รองลงมาคือ ด้านการกระตุ้นและแรงจูงใจ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผน

2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองต่อการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน การสร้างเสริมวินัยในตนเองของ

นักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองต่อการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน การสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองต่อการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 พบว่า ด้านการวางแผน ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาควรมีการประชุมวางแผนการดำเนินงาน ขอบข่ายงาน โครงสร้างงานคำสั่ง ที่ชัดเจน และต่อเนื่อง ด้านการสร้างควมตระหนัก ผู้บริหารควรมุ่งเน้นให้ทั้งครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนตระหนักอยู่ตลอดเวลา และมีการกำหนดมาตรการ กำกับติดตาม การปฏิบัติงาน อย่างจริงจังและต่อเนื่อง จนเป็นนิสัยที่ดี ด้านการจัดกิจกรรม ควรมีการจัดกิจกรรมอบรม ให้ความรู้ ส่งเสริมให้นักเรียน มีวินัย สามัคคี มีคุณธรรม และมีประชาธิปไตย ด้านการกระตุ้นและแรงจูงใจ โรงเรียนควรมีการให้รางวัล ของขวัญ ยกย่องเชิดชูเกียรติ เช่น มอบเกียรติบัตรครูและนักเรียนที่ทำความดี มีพฤติกรรมดีการครูสอนดี เป็นแบบอย่างที่ดี

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองที่มีต่อการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผู้วิจัยได้พบประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองต่อการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการปฏิรูปการศึกษามีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กล่าวเกี่ยวกับการจัดการศึกษาว่า ต้องเน้นความสำคัญความรู้และคุณธรรม การจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องบูรณาการความรู้ต่างๆ ให้ได้สัดส่วนสมดุลกันในทุกสาขาวิชา (ม. 23, ม. 24) และให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาพัฒนาการของผู้เรียนความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียน การสอนตามความเหมาะสมในแต่ละระดับและรูปแบบ

การศึกษา (ม. 26) (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 8) และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีจุดมุ่งหมาย เพื่อ พัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพจึงกำหนด จุดมุ่งหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 7) จังหวัดบุรีรัมย์มีประชากรทั้งสิ้น 1,546,784 คน ปัจจุบันได้พัฒนาเป็นเมืองท่องเที่ยว มีผู้คนหลั่งไหลมามากมาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อเยาวชน โดยเฉพาะในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ทำให้นักเรียนบางส่วนมีความประพฤติดีระเบียบวินัยของโรงเรียน ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบโดยตรง ต่อการศึกษาเล่าเรียน การหนีเรียน การไม่สนใจเรียน มีพฤติกรรมก้าวร้าว ไม่เชื่อฟังครูอาจารย์ ปัญหาการฝ่าฝืนผิดระเบียบของโรงเรียนทำให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่อการศึกษาและขาดความ รับผิดชอบในการศึกษา และหากนักเรียนกำลังเป็นวัยรุ่น มีวินัย คุณธรรมและจริยธรรมสูง ก็จะสามารถปรับตัวเองให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ได้ ในทางตรงกันข้ามวัยรุ่นเป็นบุคคลที่มีวินัยคุณธรรมและจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำก็จะไม่สามารถปรับตัวเองให้ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2542 : 6) ได้ กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนนั้นนอกเหนือจากภารกิจจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก พบว่าโรงเรียนยังมีบทบาท หน้าที่สำคัญในการปลูกฝังแนวทางปฏิบัติให้แก่ให้นักเรียนให้มีการปรับตัวที่ดี ดูแล ป้องกันและ ควบคุมแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาสำคัญของนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้สามารถลดปัญหาพฤติกรรม ในด้านความประพฤตินักเรียนได้ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบต่าง ๆ ตลอดจนวินัยในโรงเรียนได้ กำหนดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีของนักเรียนให้ควบคุมตนเอง และปฏิบัติตนตามกฎระเบียบ กติกาของสังคมได้อย่างเหมาะสมเพื่อประโยชน์สุขของตนเอง แล้ว ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ บูล (Bull. 1998 : 699-A ; อ้างถึงใน คีตนันต์ นาจำปา 2549 : 79) ได้ศึกษาวินัยนักเรียนในโรงเรียน โดยเน้นการบริหารของโรงเรียนในส่วนที่เกี่ยวกับความต้องการ ของนักเรียน ระเบียบวินัยโรงเรียน การแก้ไขปัญหาวินัยของนักเรียน และการปรับปรุงความ ประพฤตินักเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอนซิสโก (Encisco. 2000 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการตระหนักถึงระเบียบวินัย (พฤติกรรม) ของนักเรียนตามทัศนะของผู้บริหาร ครู และนักเรียน จากผลการศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับมาก พบว่าครูและนักเรียนมีความเห็นว่า ระเบียบวินัยมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ เหมาะสม ส่วนผู้บริหารให้ความเห็นครู คือ ตัวจักรสำคัญในการดำเนินนโยบายด้านวินัยนักเรียน ให้สำเร็จและขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของครูในการจัดการเรียนการสอน ส่วนนักเรียนนั้นเชื่อว่า ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญที่สุดในการดูแลบุตรหลานด้านระเบียบวินัย

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองต่อการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารและครูเห็นว่าบทบาทของครูในการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่ว่าจะมีประสบการณ์มากหรือน้อย เพราะครูทุกคนย่อมตระหนักที่จะต้องจัดการศึกษา และจัดกระบวนการเรียนรู้ตามบทบาทของตนทั้งในด้านการอบรมสั่งสอน ด้านการเป็นแบบอย่าง และด้านการติดตามผล เพื่อให้นักเรียนมีความรู้คู่คุณธรรม ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์แผนการศึกษาแห่งชาติ คือ 1) พัฒนาชีวิตให้เป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” และ 2) พัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีความเข้มแข็ง และมีคุณภาพใน 3 ด้าน คือ เป็นสังคมคุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญาการเรียนรู้ และสังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545-2559 : 5) และยังได้ยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นกรอบในการบริหารและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคมสามารถพัฒนาตนเองได้และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545 : 4-7)

3. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองต่อการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการศึกษาให้แก่เด็กเรียนที่มีอายุประมาณ 11 - 18 ปี ซึ่งตามแนวคิดของนักจิตวิทยาพัฒนาการเชื่อว่าเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เป็นช่วงชีวิตที่คาบเกี่ยวระหว่างวาระสุดท้ายของวัยเด็กและจุดเริ่มต้นของวัยผู้ใหญ่ เป็นช่วงที่มีชีวิตสำคัญ เพราะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจและสังคม เป็นระยะหักเหของชีวิตที่จะพบกับความสำเร็จหรือความล้มเหลวการเรียนของนักเรียนในวัยนี้จึงนับว่ามีความสำคัญมาก ถ้านักเรียนเกิดปัญหาการเรียน และสามารถแก้ไขได้จนประสบความสำเร็จก็จะสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีความรู้ทั้งทางด้านวิชาการและอาชีพ ซึ่งจะเป็ผลประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตต่อไป แต่ถ้านักเรียนเกิดปัญหาการเรียนและไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ จะทำให้เกิดความท้อแท้ มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนและอาจก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา เช่นการสอบไม่ผ่านรายวิชาต่าง ๆ การหนีเรียน

การลาออกกลางคัน ซึ่งเป็นความสูญเสียต่อทางการศึกษา นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าตนไม่มีคุณค่า (Low Self Esteem) ซึ่งความรู้สึกนี้บั่นทอนการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2542 : 8) ดังนั้นครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นว่ามี การปฏิบัติงานมากกว่าครูและบุคลากรในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พูนสวัสดิ์ นาคเสน (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดอุดรธานี พบว่า บุคลากรโดยรวมและจำแนกตามสถานภาพและขนาดโรงเรียนเห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมและรายด้าน 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของเรณู จันทร์กุย (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 384 คน พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง ระดับปานกลางและระดับต่ำ มีพฤติกรรมทางจริยธรรม ในด้านความกรุณา ความซื่อสัตย์สุจริต และด้านความขยันหมั่นเพียร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยประสิทธิ์ สายชมพู (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ระหว่างวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนของนักเรียนระดับประถมอำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 165 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวินัยในตนเองระดับสูงและมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. จากการศึกษาค้นคว้าและความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มากที่สุดมีจำนวน คือ ด้านการจัดกิจกรรม รองลงมา คือ ด้านการกระตุ้นและแรงจูงใจ ด้านการสร้างความตระหนัก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผน ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก การเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ มากมาย ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี วัตถุประสงค์ของเงินทองเริ่มเข้ามามีบทบาทในจิตใจคนมากขึ้นทางด้านสังคมนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคมเปลี่ยนแปลงไป จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ส่งผลให้สังคมไทยมีความสับสน วุ่นวาย ทุกคนต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อทำมาหาเลี้ยงชีพ ทำให้การเอาใจใส่ดูแลความรัก ความห่วงใย ความเอื้ออาทรระหว่างบุคคลในสังคม และบุคคลในครอบครัวลดน้อยลง กลายเป็นสังคมที่ค่อนข้างเห็นแก่ตัวลดความช่วยเหลือเกื้อกูล ผลกระทบที่ตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้คือ สภาพทางจิตใจ ความโหดร้าย ทารุณ อาชญากรรม การเสพติดมีเพิ่มขึ้น

ตามลำดับท่ามกลางความเจริญทางด้านวัตถุได้แฝงเร้นแหล่งอบายมุขไว้ทุกรูปแบบ สถานเริงรมย์
 ในรูปแบบต่างๆ กลายมาเป็นสิ่งดึงดูดใจของผู้คน การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และ
 แพร่หลาย เกินกว่าที่จะสามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่เยาวชนรุ่นใหม่ได้ทัน (กรมวิชาการ, 2545 : 1)
 จังหวัดบุรีรัมย์ มีประชากรทั้งสิ้น 1,546,784 คน ปัจจุบันได้พัฒนาเป็นเมืองท่องเที่ยว มีผู้คน
 หลังไหลมามากมาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อเยาวชน ในจังหวัดบุรีรัมย์ โดยเฉพาะในโรงเรียนระดับ
 มัธยมศึกษา ทำให้นักเรียนบางส่วนมีความประพฤติผิดระเบียบวินัยของโรงเรียน ซึ่งทำให้เกิดผล
 กระทบโดยตรงต่อการศึกษาเล่าเรียน เป็นต้นว่า การหนีเรียน การไม่สนใจเรียน มีพฤติกรรม
 ก้าวร้าว ไม่เชื่อฟังครูอาจารย์ ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนกำหนด ปัญหาการฝ่าฝืนผิดระเบียบของ
 โรงเรียนทำให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่อการศึกษาและขาดความรับผิดชอบในการศึกษา ซึ่ง
 สอดคล้องกับงานวิจัยของสำราญ สุขเกษม (2547 : 20) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาวินัยนักเรียน
 โรงเรียน โนนสุวรรณ จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีวินัยแบ่งเป็น 2 ประการ คือ
 สาเหตุจากตัวนักเรียน คือ สภาพร่างกาย จิตใจ สังคม ครอบครัว ภัย และปัจจัยทางด้าน
 สภาพแวดล้อม ซึ่งได้แก่ บ้าน โรงเรียน และสังคมทั่วไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของประหยัด
 คีสัน (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยพฤติกรรมกรรมการผิดระเบียบวินัยและแนวทางแก้ไขพฤติกรรม
 การผิดระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนครพนมปี
 การศึกษา 2541 พบว่า พฤติกรรมการผิดระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียน
 มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนครพนม มีพฤติกรรมการผิดระเบียบวินัยโดยเรียงจาก
 มากไปหาน้อย คือ นักเรียนมาโรงเรียนสาย หลบหนีการเข้าแถวทำพิธีหน้าเสาธงส่ง เสียงรบกวน
 คนอื่น พูดจาหยาบค้าย ทำให้ผู้อื่นรำคาญ แต่งกายผิดระเบียบวินัยของโรงเรียนหนีโรงเรียนเป็น
 ประจำ ดื่มสุราในสถานศึกษา เล่นการพนันในสถานศึกษาเที่ยวกลางคืนตามสถานเริงรมย์ ทะเลาะ
 วิวาททำร้ายผู้อื่นด้วยอาวุธจนผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ นำยาเสพติดมาขายในสถานศึกษามีอาการติดยา
 เสพติดขมขูรีดไถเงินจากนักเรียนด้วยกัน ขโมยของของคนอื่นทำลายสิ่งของสาธารณะทุจริตในการ
 สอบ และพฤติกรรมล่อไปในทางชู้สาว

จากการศึกษาวินัย และการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญมากต่อ
 การพัฒนานักเรียน ซึ่งการที่จะพัฒนานักเรียนให้มีวินัยได้นั้นจะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย
 ที่เกี่ยวข้อง หากให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเยาวชนของชาติที่ได้รับการอบรมก็จะมีคุณภาพและ
 จะทำให้สังคมนั้นน่าอยู่และพร้อมที่จะรับการพัฒนาด้านอื่นได้อีกต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของ ผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองต่อการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษาเขต 32 ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อบุคลากร และหน่วยงานทางการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการบริหารงานของผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองต่อการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน ในโรงเรียน และจัดการศึกษาไปอย่างมีประสิทธิภาพเกิด ประสิทธิภาพ และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ จึงขอเสนอแนะโดยสรุป ดังนี้

- 1.1 มีการสร้างความเข้าใจให้กับครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานของผู้บริหารและครูฝ่ายปกครองต่อการสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักเรียน ในโรงเรียน
- 1.2 จัดให้บุคลากร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และชุมชนมีบทบาทส่วนร่วมอย่างแท้จริง
- 1.3 มีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ในการให้ความรู้ ความเข้าใจ ศึกษาดูงาน ทั้งในเรื่องการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การกำกับ ติดตามประเมินผลด้วย
- 1.4 จัดหาวิทยากรผู้ที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญมาให้ความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551
- 1.5 จัดหาแหล่งศึกษา ค้นคว้า เอกสาร คู่มือ ระบบข้อมูลสารสนเทศให้เป็นปัจจุบันทันสมัยเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และการพัฒนาตนเองของบุคลากร
- 1.6 จัดทำแผนนิเทศ กำกับ ติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง
- 1.7 จัดให้แผนการปรับปรุง พัฒนาระบบเกี่ยวกับการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่เป็นระบบ
- 1.8 จัดให้มีการสรุปรายงานผลการดำเนินงานในรูปแบบคณะกรรมการ เพื่อให้เกิดความชัดเจนและต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาปัญหาที่พบในการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน ตามหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- 2.2 ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ
- 2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551